

JM 2012/123 RvS, 05-09-2012 Verkeerde rechtsmiddelenvoorlichting, Verschoonbare termijnoverschrijding, Rechtsmiddelenvermelding, Professionele rechtshulpverlener, Belanghebbendheid

Wetsbepaling(en):

AWB artikel 1:3, AWB artikel 3:45, AWB artikel 6:11

Ook gepubliceerd in:

[ECLI:NL:RVS:2012:BX6500](#), [JOM 2012/925](#), [M en R 2013/62](#)

JM 2012/123, Raad van State, 05-09-2012, [ECLI:NL:RVS:2012:BX6500](#), 201112697/1/A4 (annotatie)

Inhoudsindicatie

Verkeerde rechtsmiddelenvoorlichting, Verschoonbare termijnoverschrijding, Rechtsmiddelenvermelding, Professionele rechtshulpverlener, Belanghebbendheid

Ga direct naar

- [Samenvatting](#)
- [Uitspraak](#)
- [Beslissing/besluit](#)
- [Noot](#)

Gegevens

Instantie	Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Datum uitspraak	05-09-2012
Publicatie	JM 2012/123 (Sdu Jurisprudentie Milieurecht), aflevering 9, 2012
Annotator	• T.N. Sanders
ECLI	ECLI:NL:RVS:2012:BX6500
Zaaknummer	201112697/1/A4
Overige publicaties	<ul style="list-style-type: none">• ECLI:NL:RVS:2012:BX6500• JOM 2012/925• JG 2012/62 met annotatie van T.N. Sanders• Milieurecht Totaal 2012/5701 met annotatie van mr. H.P. Nijhoff• M en R 2013/62 met annotatie van V.M.Y. van 't Lam• OGR-Updates.nl 2012-0185

Rechtsgebied	Milieurecht
Rubriek	Bestuursrecht
Rechters	<ul style="list-style-type: none"> • mr. Van Kreveld
Partijen	<p>Uitspraak in het geding tussen: de vereniging Vereniging Stedelijk Leefmilieu Groen- en Milieubeheer, gevestigd te Nijmegen (hierna: Stedelijk Leefmilieu), appellante, tegen de uitspraak van de rechtbank Almelo van 26 oktober 2011 in zaak nr. 11/888 in het geding tussen: Stedelijk Leefmilieu en het college van burgemeester en wethouders van Almelo.</p>
Regelgeving	<ul style="list-style-type: none"> • Awb - 1:3 • Awb - 3:45 • Awb - 6:11

Samenvatting

Appellante gaat in beroep tegen de beslissing op bezwaar van het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Almelo dat zij geen belanghebbende is bij een verzoek om handhavend op te treden ten aanzien van stofoverlast en de plaatsing van een mobiele puinbreker op het Indië-terrein te Almelo. In de beslissing op bezwaar staat een rechtsmiddelenverwijzing waarin wordt vermeld dat appellante geen beroep kan instellen tegen het besluit. Appellante dient desondanks een beroepschrift in bij de rechtbank Almelo. Het beroepschrift is echter één dag te laat, waardoor de rechtbank Almelo appellante niet-ontvankelijk verklaart. De Afdeling oordeelt echter dat er weliswaar sprake is van een termijnoverschrijding, maar dat deze verschoonbaar is nu er een onjuiste rechtsmiddelenverwijzing was opgenomen in de brief van verweerder. Het feit dat appellante werd bijgestaan door een professionele rechtshulpverlener doet daar niets aan af. De Afdeling overweegt voorts dat de verschoonbaarheid van een termijnoverschrijding veroorzaakt door een onjuiste rechtsmiddelenverwijzing niet op één lijn kan worden gesteld met een termijnoverschrijding als gevolg van het ontbreken van een rechtsmiddelenverwijzing. De Afdeling oordeelt uiteindelijk dat appellante belanghebbende is, verklaart het beroep alsnog gegrond en vernietigt de beslissing op bezwaar van verweerder.

Uitspraak

Procesverloop

Bij brief van 22 maart 2011 heeft het college te kennen gegeven dat een verzoek van Stedelijk Leefmilieu om handhavingsmaatregelen te treffen tegen stofoverlast en het voornemen om een mobiele puinbreker te gebruiken op een perceel, ook wel het Indië-terrein genoemd, aan de Vissedijk te Almelo, niet-ontvankelijk is.

Bij op 30 juni 2011 verzonden besluit heeft het college het door Stedelijk Leefmilieu daartegen gemaakte bezwaar niet-ontvankelijk verklaard.

Bij uitspraak van 26 oktober 2011 heeft de rechtbank het door Stedelijk Leefmilieu daartegen ingestelde beroep niet-ontvankelijk verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Stedelijk Leefmilieu heeft hoger beroep ingesteld.

Het college heeft een verweerschrift ingediend.

De zaak is door een meervoudige kamer van de Afdeling verwezen naar een enkelvoudige.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 21 augustus 2012, waar (..; *red.*).

Overwegingen

1. Stedelijk Leefmilieu betoogt dat de rechtbank het beroep ten onrechte niet-ontvankelijk heeft verklaard omdat het niet binnen de daarvoor gestelde termijn is ingesteld. Volgens Stedelijk Leefmilieu is de termijnoverschrijding verschoonbaar, nu deze het gevolg is van onjuiste rechtsmiddelenvoorlichting door het college.

1.1. In het op 30 juni 2011 verzonden besluit is ten onrechte, naar het college ter zitting heeft erkend, als rechtsmiddelenvoorlichting vermeld dat daartegen geen beroep kon worden ingesteld. Vaststaat dat Stedelijk Leefmilieu daartegen toch beroep heeft ingesteld, maar niet binnen de daarvoor in de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) gestelde termijn van zes weken. De rechtbank heeft de termijnoverschrijding niet verschoonbaar geacht omdat de gemachtigde van Stedelijk Leefmilieu een zeer ervaren rechtshulpverlener is die aanstonds had moeten inzien dat de rechtsmiddelenclausule onjuiste informatie bevatte en dat hij bij twijfel in ieder geval binnen de termijn van zes weken een pro forma beroepschrift had moeten indienen om de ontvankelijkheid van het beroep veilig te stellen. De rechtbank heeft hiertoe naar de uitspraak van de Afdeling van 21 september 2011 in zaak nr. 201010355/1/H2 verwezen. In die uitspraak ging het weliswaar om het ontbreken van een rechtsmiddelenverwijzing, maar de rechtbank overwoog dat een onjuiste rechtsmiddelenclausule in dit geval op één lijn met het ontbreken ervan kan worden gesteld, zodat Stedelijk Leefmilieu tijdig wist dat zij binnen zes weken beroep moest instellen.

1.2. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 17 maart 1998 in zaak nr. H01.96.1158; JB 1998/113) heeft, indien een bestuursorgaan bij de bekendmaking van een besluit onjuiste rechtsmiddelenvoorlichting verschaft, behoudens kennelijke misslagen, te gelden dat een daardoor veroorzaakte termijnoverschrijding op grond van artikel 6:11 van de Awb verschoonbaar kan worden geacht. In de uitspraak van 21 september 2011 heeft de Afdeling overwogen dat een termijnoverschrijding ten gevolge van het ontbreken van een rechtsmiddelenverwijzing niet verschoonbaar is, indien redelijkerwijs kan worden aangenomen dat belanghebbende wist dat hij binnen een bepaalde termijn bezwaar moest maken dan wel beroep of hoger beroep moest instellen. De Afdeling was van oordeel dat van bekendheid met deze termijn kan worden uitgegaan indien de belanghebbende voor afloop van de termijn door een professionele rechtsbijstandverlener werd bijgestaan.

In het bij de rechtbank bestreden besluit is een onjuiste rechtsmiddelenverwijzing opgenomen. Een onjuiste rechtsmiddelenverwijzing kan wat betreft de verschoonbaarheid van een daardoor veroorzaakte termijnoverschrijding niet op één lijn worden gesteld met het ontbreken van een rechtsmiddelenverwijzing. Indien een rechtsmiddelenverwijzing is opgenomen, mag daarop, behoudens kennelijke misslagen, uit een oogpunt van rechtszekerheid worden vertrouwd, ook indien de belanghebbende wordt bijgestaan door een beroepsmatige rechtsbijstandverlener. Het college was er blijkens de stukken van overtuigd dat tegen het op 30 juni 2011 verzonden besluit geen beroep openstond. De vermelding dat geen beroep openstond, was geen kennelijke misslag. De rechtbank heeft de termijnoverschrijding ten onrechte niet verschoonbaar geacht.

2. Nu ook anderszins niet is gebleken dat het beroep niet-ontvankelijk was, is het hoger beroep gegrond en dient de aangevallen uitspraak te worden vernietigd. De Afdeling zal alsnog de bij de rechtbank aangevoerde beroepsgronden beoordelen, omdat de rechtbank daaraan niet is toegekomen.

3. Stedelijk Leefmilieu betoogt dat haar bezwaar tegen de brief van 22 maart 2011 ten onrechte niet-ontvankelijk is verklaard omdat zij niet als belanghebbende bij haar verzoek om handhaving kan worden aangemerkt. Volgens Stedelijk Leefmilieu was zij wel belanghebbende. Haar verzoek om handhaving was daarom een aanvraag als bedoeld in artikel 1:3, derde lid, van de Awb, zodat de afwijzing daarvan een besluit is.

3.1. Het college heeft zich op het standpunt gesteld dat Stedelijk Leefmilieu geen belanghebbende bij haar verzoek om handhaving was. Daartoe voert het aan dat het statutaire doel van Stedelijk Leefmilieu in functioneel en territoriaal opzicht zo veelomvattend is dat het onvoldoende onderscheidend is om op grond daarvan te kunnen oordelen dat Stedelijk Leefmilieu een rechtstreeks betrokken belang heeft bij de weigering om handhavend op te treden ten aanzien van stof- en geluidhinder, veroorzaakt door een mobiele puinbreker op het Indië-terrein. Volgens het college is niet gebleken dat Stedelijk Leefmilieu ook los van haar verzoek om handhaving in en rondom Almelo feitelijke werkzaamheden verricht.

3.2. Ingevolge artikel 1:2, eerste lid, van de Awb wordt onder belanghebbende verstaan: degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken.

Ingevolge het derde lid van dit artikel worden ten aanzien van rechtspersonen als hun belangen mede beschouwd de algemene en collectieve belangen die zij krachtens hun doelstellingen en blijkens hun feitelijke werkzaamheden in het bijzonder behartigen.

Ingevolge artikel 1:3, derde lid, wordt onder aanvraag verstaan: een verzoek van een belanghebbende, een besluit te nemen.

3.3. Voor het antwoord op de vraag of een rechtspersoon belanghebbende is als bedoeld in artikel 1:2, eerste en derde lid, van de Awb, is bepalend of de rechtspersoon krachtens zijn statutaire doelstelling en blijkens zijn feitelijke werkzaamheden een rechtstreeks bij het bestreden besluit betrokken algemeen of collectief belang in het bijzonder behartigt.

3.4. Blijkens artikel 2, eerste lid, van haar statuten stelt Stedelijk Leefmilieu zich ten doel, met inachtneming van het algemeen belang, het handhaven dan wel bevorderen van een goed leefmilieu in de meest algemene zin van het woord en het behartigen van de belangen van haar leden op gebieden van leefmilieu, groen- en milieubeheer.

3.5. Het door Stedelijk Leefmilieu bestreden besluit raakt een belang dat zij blijkens haar statutaire doelstelling beoogt te behartigen. Stedelijk Leefmilieu heeft ter zitting aannemelijk gemaakt dat zij zich, voorafgaand aan het verzoek om handhaving en ook los daarvan, heeft ingezet voor een goed leefmilieu in en nabij Almelo. Onweersproken is gesteld dat zij dit onder meer heeft gedaan door het publiceren van informatie op haar website en het verspreiden van nieuwsbrieven. Het belang dat Stedelijk Leefmilieu in het bijzonder behartigt, is daarom rechtstreeks betrokken bij de weigering van het college om handhavend op te treden. Haar verzoek is daarmee een aanvraag als bedoeld in artikel 1:3, derde lid, van de Awb en de brief van 22 maart 2011 waarin dit verzoek is afgewezen, is een besluit. Het college heeft het bezwaar van Stedelijk Leefmilieu ten onrechte niet-ontvankelijk verklaard.

4. Gelet op het vorenstaande zal de Afdeling, doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, het beroep tegen het op 30 juni 2011 verzonden besluit alsnog gegrond verklaren en dat besluit vernietigen wegens strijd met artikel 1:3, derde lid, gelezen in verbinding met artikel 1:2 van de Awb.

5. Het college dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

I. verklaart het hoger beroep gegrond;

[....]

Noot

Het in de arm nemen van een professionele rechtshulpverlener is in het bestuursrecht niet verplicht, maar vaak wel verstandig: het bestuursprocesrecht kent immers vele valkuilen. Enig nadeel van het inschakelen van professionele rechtshulp is dat als er een procedurele fout wordt gemaakt, zoals het overschrijden van een termijn, deze fout de belanghebbende in de regel zwaarder wordt aangerekend. Dit blijkt uit de uitspraak van 11 september 2011 (zie o.a. *AB* 2011/299 m.nt. R. Ortlep, «*JB*» 2011/236 m.nt. R.J.N. Schlössels, *BR* 2011/194, m.nt. Z.M. Nasir en *Gst.* 2011/112, m.nt. J.M.H.F. Teunissen). Daarin oordeelde de Afdeling dat het *ontbreken* van een rechtsmiddelenverwijzing in het besluit in principe leidt tot een verschoonbare termijnoverschrijding in de zin van artikel 6:11 Awb bij een te laat aangetekend bezwaar of ingediend beroepschrift, *tenzij* redelijkerwijs kan worden aangenomen dat de belanghebbende tijdig wist dat hij binnen een bepaalde termijn bezwaar moest aantekenen dan wel beroep of hoger beroep moest instellen. Van bekendheid met de termijn kan in ieder geval worden uitgegaan indien de belanghebbende voor afloop van de termijn reeds werd bijgestaan door een professionele rechtsbijstandverlener. De Afdeling oordeelde voorts dat professionele rechtshulpverleners, alsmede ideële en andere organisaties en burgers die regelmatig plegen te procederen, verondersteld worden deze kennis te hebben. Maar zelfs in dat geval kan er sprake zijn van een verschoonbare termijnoverschrijding indien er gerede twijfel bestond ten aanzien van het besluitkarakter van het stuk. In de hierboven opgenomen uitspraak bepaalt de Afdeling dat dit anders is bij een *onjuiste* rechtsmiddelenverwijzing. In dat geval is er zelfs *met* de bijstand van een professionele rechtshulpverlener in de regel sprake van een verschoonbare termijnoverschrijding.

Wat is er aan de hand in deze zaak? Vereniging Stedelijk Leefmilieu Groen- en Milieubeheer (tegenwoordig: de Vereniging Leefmilieu) verzoekt verweerder (het college van burgemeester en wethouders van Almelo) om handhavend op te treden tegen de stofoverlast en het voornemen om een mobiele puinbreker te gebruiken op het Indiëterrein in Almelo. Dit verzoek wordt afgewezen en Leefmilieu gaat in bezwaar. Verweerder oordeelt dat Leefmilieu niet ontvankelijk is, nu Leefmilieu geen belanghebbende is. In de beslissing op bezwaar van verweerder staat een rechtsmiddelenverwijzing waarin wordt vermeld dat Leefmilieu geen beroep kan instellen. Leefmilieu doet dit uiteindelijk toch, maar dient het beroep één dag na het verstrijken van de termijn in. De rechtbank verklaart het beroep niet-ontvankelijk, verwijzend naar de uitspraak van de Afdeling van 11 september 2011. Hierop gaat Leefmilieu in hoger beroep bij de Afdeling. De Afdeling overweegt dat de verschoonbaarheid van een termijnoverschrijding veroorzaakt door een *onjuiste* rechtsmiddelenverwijzing niet op één lijn kan worden gesteld met die als gevolg van het *ontbreken* van een rechtsmiddelenverwijzing. Bij het ontbreken van een rechtsmiddelenverwijzing is er sprake van een verschoonbare termijnoverschrijding, tenzij belanghebbende door een professionele rechtshulpverlener werd bijgestaan (of zelf kundig is). Bij een *onjuiste* rechtsmiddelenverwijzing is er een verschoonbare termijnoverschrijding, behoudens kennelijke misslagen, ook indien de belanghebbende wordt bijgestaan door een professionele rechtshulpverlener. Er is dus in dit geval weliswaar sprake van een termijnoverschrijding, zo oordeelt de Afdeling, maar deze is verschoonbaar nu er een *onjuiste* rechtsmiddelenverwijzing was opgenomen in de beslissing op bezwaar. De Afdeling oordeelt verder dat Leefmilieu wel belanghebbende is bij het handhavingsverzoek, verklaart het beroep van Leefmilieu alsnog gegrond en vernietigt de beslissing op bezwaar van verweerder.

Op grond van artikel 3:45 Awb dient, indien tegen een besluit bezwaar kan worden gemaakt of beroep kan worden ingesteld, bij de bekendmaking van dat besluit en bij de mededeling van het besluit melding daarvan te worden gemaakt. Hierbij wordt vermeld door wie, binnen welke termijn en bij welk orgaan bezwaar kan worden gemaakt of beroep kan worden ingesteld. Dit is het zogeheten 'vermelden van de rechtsmiddelen' ofwel de 'rechtsmiddelenvermelding'. Let wel op, het artikel bepaalt dat deze vermelding alleen hoeft als er bezwaar dan wel beroep *mogelijk* is. In deze zaak stond wel beroep open, maar vermeldt het bestuursorgaan dat dit niet mogelijk is. Dit is dus een *onjuiste* rechtsmiddelenvermelding en verweerder voldoet dus niet aan artikel 3:45 Awb. Maar in deze uitspraak heeft de Afdeling het over een

onjuiste 'rechtsmiddelenverwijzing' en refereert de Afdeling in zijn geheel niet aan artikel 3:45 Awb. In drie eerdere uitspraken heeft de Afdeling het over onjuiste dan wel onvolledige 'rechtsmiddelenvoorlichting' en verwijst de Afdeling eveneens niet naar artikel 3:45 Awb (zie: ABRvS 5 februari 2003, nr. 200202173/1, ABRvS 23 augustus 2006, nr. 200601486/1 en ABRvS 22 augustus 2007, nr. 200700800/1). Het lijkt er daarom sterk op dat deze uitspraak niet alleen om de rechtsmiddelenvermelding in de zin van artikel 3:45 Awb gaat, maar om de voorlichting ten aanzien van de mogelijkheden om rechtsmiddelen aan te wenden in bredere zin (zoals een mondelinge mededeling van een ambtenaar, vgl. ABRvS 23 augustus 2006, nr. 200601486/1). Hiervoor haakt de Afdeling aan bij artikel 6:11 Awb, de mogelijkheid dat een termijnoverschrijding verschoonbaar is indien redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest. Wordt men verkeerd voorgelicht door het bestuursorgaan over de mogelijkheid om bezwaar aan te tekenen of in beroep te gaan, dan kan men dus spreken van een verschoonbare termijnoverschrijding.

Hoewel er in het verleden wel enige discussie mogelijk was (zie de noot van A.M.L. Jansen onder Rb. 's-Gravenhage 21 november 2002, *AB* 2003/353), is er al enige tijd een duidelijke lijn in de rechtspraak van de Afdeling te ontwaren dat een onjuiste rechtsmiddelenvoorlichting in beginsel grond is voor het verschoonbaar achten van een termijnoverschrijding (de Afdeling verwijst zelf naar ABRvS 17 maart 1998, «JB» 1998/113, maar zie ook o.a. ABRvS 11 september 2000, «JB» 2000/298, ABRvS 22 mei 2002, «JB» 2002/189, ABRvS 5 februari 2003, nr. 200202173/1, ABRvS 9 november 2005, *AB* 2006/12, m.nt. A.G.A. Nijmeijer en ABRvS 22 augustus 2007, nr. 200700800/1). Ook bij een onjuiste mondelinge rechtsmiddelenvoorlichting heeft de Afdeling bepaald dat er in principe sprake is van een verschoonbare termijnoverschrijding (zie: ABRvS 23 augustus 2006, nr. 200601486/1). De reden voor deze 'ja-tenzij' houding van de Afdeling ten aanzien van de verschoonbaarheid bij een *onjuiste* rechtsmiddelenverwijzing is dat: "*in het belang van de rechtzoekende [...] een bestuursorgaan verplicht [is] om belanghebbenden op een correcte en volledige wijze op de bestaande bezwaar- en beroepsmogelijkheden te wijzen, zodat er geen twijfel hoeft te bestaan over de juiste aanvangsdatum ervan*" (zie: ABRvS 24 april 2001, *BR* 2001/130). Een goede zaak lijkt mij, maar de hierboven opgenomen uitspraak voegt daarom dus weinig nieuws toe aan de rechtspraak op dit vlak.

Wat deze uitspraak interessant maakt om te annoteren is de betrokkenheid van een professionele rechtshulpverlener bij de termijnoverschrijding. Bij een *ontbrekende* rechtsmiddelenvoorlichting wordt een termijnoverschrijding een belanghebbende namelijk aangerekend indien deze voor het verstrijken van de beroepstermijn werd bijgestaan door een professionele rechtshulpverlener. Uit deze uitspraak blijkt dat dit *niet* het geval is bij een *onjuiste* rechtsmiddelenvoorlichting. De Afdeling overweegt namelijk dat, vanuit het oogpunt van de rechtszekerheid, belanghebbenden op de juistheid van een rechtsmiddelenvoorlichting mogen vertrouwen, behoudens kennelijke misslagen, *ook indien deze wordt bijgestaan door een beroepsmatige rechtsbijstandverlener*. Overigens gebruikt de Afdeling in deze uitspraak verschillende begrippen voor 'professionele rechtshulpverlener'. De gemachtigde van Leefmilieu wordt gekwalificeerd als een 'zeer ervaren rechtshulpverlener' en elders in de uitspraak spreekt de Afdeling van een 'professionele rechtshulpverlener', een 'beroepsmatige rechtsbijstandverlener' en een 'professionele rechtsbijstandverlener'. Dit is enigszins verwarrend. Bedoelt de Afdeling een onderscheid te maken? Een kort onderzoek wijst uit dat de gemachtigde in kwestie een milieu-advies bureau is welke tevens tegen betaling rechtshulp verleent. Dat lijkt mij een professionele rechtshulpverlener. Het lijkt er dus op dat de Afdeling met de wisselende terminologie geen onderscheid heeft willen maken maar in alle gevallen 'professionele rechtshulpverlener' bedoelt.

De uitspraak komt mij juist voor. Een burger moet op mededelingen van het bestuursorgaan kunnen vertrouwen en een fout van het bestuursorgaan moet niet voor rekening van de belanghebbende komen, ook al heeft deze een professionele rechtshulpverlener ingeschakeld. Maar is de uitspraak 11 september 2011 te rijmen met de hierboven opgenomen uitspraak ten aanzien van de manier waarop de Afdeling de professionele rechtshulpverlener behandelt? In de hierboven opgenomen uitspraak wordt immers de belanghebbende, bijgestaan door een professionele rechtshulpverlener, de fout (een onjuiste rechtsmiddelenvermelding, in strijd met artikel 3:14 Awb) van het bestuursorgaan in principe *niet* aangerekend. In de uitspraak van 11 september 2011 wordt de belanghebbende, bijgestaan door een professionele rechtshulpverlener, de fout (geen rechtsmiddelenvermelding, in strijd met artikel 3:14 Awb) van het bestuursorgaan in principe wél aangerekend. Moet de Afdeling eigenlijk niet één lijn trekken?

Terug naar de tekst van de uitspraak. De toevoeging "*behoudens kennelijke misslagen*" van de Afdeling aan de overweging wekt bij mij verwarring. Wat bedoelt de Afdeling hiermee? De Afdeling overweegt in deze uitspraak dat daartoe in ieder geval niet behoort de (onjuiste) vermelding dat er geen beroep open staat tegen het besluit (vgl. ABRvS 23 augustus 2006, nr. 200601486/1). Eerder heeft de Afdeling ook een onjuiste aanvangsdatum (ABRvS 5 februari 2003, nr. 200202173/1) en een verkeerde einddatum van de termijn (ABRvS 22 augustus 2007, nr. 200700800/1) uitgezonderd van het begrip 'kennelijke misslag'. Het vermelden van een verkeerde instantie zal voorts in de regel geen verschoonbare termijnoverschrijding kunnen opleveren volgens mij, gelet op de doorzendplicht in artikel 6:15 Awb (vgl. ABRvS 2 mei 2012, «JM» 2012/74, m.nt. T.N. Sanders en Y. van Hoven). Rest mij de vraag: wat valt er dan wél onder een kennelijke misslag? Verder vraag ik mij af in hoeverre de beoordeling van wat een 'kennelijke misslag' is afhankelijk zou kunnen zijn van de veronderstelde kennis van de door belanghebbende ingeschakelde professionele rechtshulpverlener? Zou de Afdeling een advocaat gespecialiseerd in bestuursrecht, tevens hoogleraar bestuursrecht, eerder een kennelijke misslag tegenwerpen dan een milieuvadvis-bureau? Mij is dat niet duidelijk.

Reden genoeg dus om altijd te handelen conform de voor de hand liggende tip van de rechtbank Almelo in deze zaak: "*bij twijfel in ieder geval binnen de termijn van zes weken een pro forma beroepschrift instellen om de ontvankelijkheid van het beroep veilig te stellen*".¹

T.N. Sanders

Voetnoten

1

T.N. Sanders is advocaat bij Stibbe te Amsterdam.